

A magyar nyelv jövője

Rengeteg tudóst csak nyelvünk múltja és eredete foglalkoztat, pedig gondolniuk kellene a jövőre is egy olyan országban, amelyben napjainkban tucatnyi nyelv használatos. Bennem a Széphalomra tett iskolai kirándulás szülte a gondolatot, hogy igen is foglalkozniuk kell a magyaroknak ezzel a kérdéssel, mégpedig minnél hamarabb.

Megfigyelhető, hogy a kezdetekben, a több ezer évvel ezelőtti néhány nyelvből később több száz alakult ki. Ez a folyamat azonban megfordulni látszik a nyelvek kihalásával és összeolvadásával. A magyar nyelvet közel 14 millióan beszélik, tehát a kihalásától ekkora szám mellett nem kell félnünk. Viszont a minket körülhatároló országok különböző nyelvei és a nyugatról jött jövevényszavak veszélyt jelentenek édes anyanyelvünkre.

A nyelv fennmaradását ezen kívül sok tényező befolyásolja, de ezek közül a legfontosabbak az államiság és az identitás. Az államiságnak egyértelműen ki kell jelentenie, hogy a nyelvre szükség van. Az államigazgatás terén azonban a politikusok tevékenykednek, s nem egyszer volt már példa rá a történelemben, hogy vesztes, ill. meghódított országoknak más nyelvet kellett elfogadniuk. A határokon túl élő magyarok is egy politikai lépés, a trianoni szerződés miatt kerültek olyan helyzetbe, hogy többségük nem használhatja anyanyelvét. Az identitás és az azonosságtudat azért nagyon fontos tényezők, mert ha nincs az embereknek személyes kötődése a nyelvhez, elvesz, ami éltesse azt. Sajnos a nyugatiasodással az is elterjedt kis hazánkban, hogy nem annyira természetes dolog már „igaz magyarnak lenni”, ezért vannak olyan emberek, akiknek ez sokdrangú dolog, például a három PhD megszerzése mellett.

Természetes dolog lenne először saját anyanyelvünk és hazánk teljes megismerése, de a globalista világ már egyre fiatalabb korban behajszol bennünket más nemzetek nyelvének tanulásába, így sajátunkat elhanyagoljuk. A hagyományok már kevésbé számítanak, mint az erőltetett haladás és az új technikák. Aki pedig esetleg szeretne hagyománytisztelő maradni, és erősíteni másokban magyarságunk fontosságát, az megkapja a nacionalista kitüntető jelzőt a rezsim elleni fáradozásaiért. Valóban nem álldogálhatunk egyhelyben, de a haladásnak megfontolt módja is létezik, ahogyan azt Kölcsey is megfogalmazta, s a haza és haladás korának jelszavai lettek.

Véleményem szerint változtatni csak „Jót s jól!” lehet, hiszen „Ebben áll a nagy titok.”, nyelvünk és magyarságtudatunk megőrzésének titka, ahogyan Kazinczy Ferenc is mondaná.

